

Retskredsforholdene paa Lolland og Maribo Amtstue. Jeg kan fuldt ud tiltræde disse Udtalelser.

Jeg ønsker endnu at rette en Henvendelse til den højtærede Minister for offentlige Arbejder; en lignende Henvendelse er for øvrigt rettet fra forskellige andre Medlemmer. Forskellige Medlemmer har her i Salen rejst det Spørgsmaal, hvorledes vi skulde afhjælpe de vanskelige Forhold, som Arbejdsløsheden skaber, og der har fra alle Sider været Enighed om, at vi saa vidt muligt skulde søge at sætte Arbejder i Gang, idet det bedste Middel, vi har overfor Arbejdsløsheden, er at give Arbejderne Arbejde. Jeg vil lige nævne den store Privatbanelov, vi vedtog i sidste Rigsdags-samling. I den er der fastsat, at der aarlig kan gives Koncession paa fire Jernbaneanlæg, og i Jernbaneloven indeholdes Bestemmelser om tre nye Jernbaner paa Lolland: Maribo—Torrig, Nakskov—Rødby og Rødby—Nysted-Banen. Jeg tror, det vilde være af største Betydning overfor Arbejdsløsheden, om et af disse Jernbaneanlæg hurtigst muligt kunde paabegyndes. En stor Del af Arbejderstyrkerne derovre er nærer sig jo ved Kampagnearbejde, dels om Sommeren, dels om Efteraaret ved Sukkerfabrikkerne, og naar disse lukker, var det godt, om Arbejderne kunde gaa ud til Arbejde paa Jernbanerne. Jeg ved vel, at det for Øjeblikket ikke er muligt at gøre disse Jernbaneanlæg færdige, saaledes at Banerne kan komme til at køre, men jeg mener, at det vilde være i højeste Grad ønskeligt, om Jordarbejderne paa disse forskellige Jernbaneanlæg kunde paabegyndes. Derfor henstiller jeg til Ministeren for offentlige Arbejder, at der saa vidt muligt maa blive draget Omsorg for, at disse forskellige Jernbaneanlæg kan blive paa-begyndt.

Sluttelig ønsker jeg at berøre et Spørgsmaal, som har været fremsat under disse Dages Finanslovdebat, nemlig det radikale Venstres Stilling overfor Landbostanden. Flere af Partiet Venstres jyske Repræsentanter har med stor Ihærdighed kastet sig over dette og har villet hævde, at det radikale Venstre vilde stemple en vis Del af Landbostanden, særlig Gaardmændene, som udpræget egoistiske. Anledning hertil søger man i den Tale, som det ærede Medlem fra Middelfart (Slengerik) holdt, og hvori han skarpt vendte sig imod det ærede Medlem fra Sæby (Pinstrup). Men med Urette hævder man, at der i denne Tale laa et Angreb paa hele Bondestanden. Jeg tænker mig, at de Udtalelser, som faldt fra det

ærede Medlem (Slengerik), særlig er fremkommet under Paavirkning af de stærke Udtalelser, som det ærede Medlem fra Sæby fremsatte Dagen før under Behandlingen af Lovforslaget om Højestepris paa Kreaturer. Det var Udtalelser, som fik en af det ærede Medlems Partifæller, det ærede Medlem fra Sorø (Martin Hansen), til at tage Afstand derfra for at tale for og værgø Forbrugernes Interesser. Senere har man da ogsaa set, at enkelte af det ærede Medlems Partis Blade — jeg nævner et Blad som Sorø Amtstidende, men det samme gælder flere andre af Partiets Blade — har taget Afstand fra disse Udtalelser.

Jeg undrer mig over den Voldsomhed, hvormed man kaster sig over det radikale Venstre som Følge af disse Udtalelser; thi ogsaa fra anden Side er der jo i den forløbne Tid taget stærkt Afstand fra dem, der vil skruer Priserne op til det højest mulige. Jeg skal i saa Henseende henvise til en Tale, som i forrige ordentlige Rigsdagssamling blev holdt i det andet høje Ting af det daværende Medlem for 5te Landstingskreds, en meget anset Mand i Landbrugskredse, nemlig Forpagter Sonne. I stærke og indtrængende Ord advarede han den Del af Landbostanden, der vilde skruer Priserne op til det urimelige. Han advarede derimod, idet han kaldte det Styverfangerteorier. Da mærkede man ikke fra den Side, hvorfra Indignationen nu er slaaet stærkest ud, en saadan Indignation. Jeg er ret godt kendt med Forholdene her paa Øerne, og jeg vil sige, at hvis en Mand, som ikke er nogenlunde godt kendt med Forholdene ude blandt Landboerne, efter disse Forhandlinger kunde være lidt bekymret over Stillingen blandt Landboerne og rejser ud for at tale med dem her paa Øerne, vil han indenfor Gaardmandsstanden træffe mange, som vil sige: De Forhold, vi har levet under, medens Verdenskrigen har været, har været mærkelige. Det har været nødvendigt at skride ind med Forbud og af Hensyn til Samfundet at træffe regulerende Bestemmelser. Importen her til Landet har været indskrænket og er senere aldeles ophørt, saa at vi i nogen Maade har maattet indskrænke vor Produktion. Men hvis der saa spørges: Ja, men har Tiderne for Landbostanden da været saaledes, at Landboerne har haft vanskelige Kaar at virke under, og har de økonomiske Forhold været saaledes, at Landbostanden er blevet trykket? vil Svaret fra største Delen af Landboerne paa Øerne blive: De Priser, som vi faar for vore Produkter, er rimelige, de økonomiske